

Tilfælde, hvor man antager fremmed Arbejdskraft, og disse Kontrakter ville komme til at indeholde skærpede Bestemmelser for Husbonder med Hensyn til Vilkaarene for Lønning, Fridage og alt, hvad der i Forbindelse med Loven af 21. August 1908 om udenlandske Arbejders Anvendelse i Danmark og det offentlige Tilsyn dermed overhovedet med Rette kan indføres i en saadan Kontrakt.

De ærede Forslagsstillere have i Lovens § 9 fundet sig foranledigede til at indføre en Bestemmelse, dels om Opsigelse af Kontrakterne og dels om Fastsættelse af Arbejdstid og Arbejdsløn. Men det vilde jo dog være ret mærkeligt, om Lovgivningsmagten nu vilde gaa ind paa at indføre Bestemmelser om fast Arbejdstid og fast Arbejdsløn for fremmede Arbejdere, naar vi ikke have en saadan Lovgivning for vore egne Arbejdere. Jeg forstaaer godt, hvorfor de ærede Socialdemokrater benytte sig af Lejligheden; de tænke formodentlig som saa: Have vi først skabt et Præcedens her, faa vi nok den Tankegang udvidet til ogsaa at gælde indenlandske Arbejdere, men jeg tror, vi gøre vel i at lade det blive et Forhold mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne ogsaa i Fremtiden.

De ærede Forslagsstilleres Forslag gaar som nævnt ogsaa ud paa, at disse fremmede Arbejdere med 8 Dages Varsel skulde kunne opsiges deres Kontrakter. Det vilde blive mærkelige Forhold her i Landet, hvis saadanne Lovbestemmelser, vedtoges. Vi vilde komme til at se større eller mindre Flokke af polske Arbejdere som Nomader trække omkring i Landet for at søge de bedste Græsgange, der blev stillede dem for Øje. Det vilde ikke være hyggeligt eller heldigt for Landet, om man fik saa løse Arbejdsforhold for disse fremmede Arbejders Vedkommende, at man kunde se dem blive fristede til at opsiges deres Kontrakter med saa kort Varsel for saa at søge Arbejde andre Steder og atter der opsiges deres Kontrakter med 8 Dages Varsel. Vi maa huske paa, at de polske Arbejdere ere Sæsonarbejdere, der komme herind for en kort og bestemt Tid. Deres Kontrakter ere i Reglen indgaaede paa 8 Maaneder, og saa snart Roekampagnen er ude, rejse de igen til deres Hjemland.

Arbejdsgiverne maa bekoste deres Rejser fra Hjemlandet hertil, og Arbejdsgiveren maa indgaa de Kontrakter, som det nu er paalagt ham at indgaa i Kraft af den gældende Lov. Det vilde da blive et ret urimeligt Forhold, naar han saa en skønne Dag saa sin Arbejdsstyrke med 8 Dages Varsel forsvinde igen. Polakkerne ere Mennesker, der let lade sig lede af Rygter og Forestillinger om, hvor der er bedst at være. Saa snart en Polak hører et Rygte om, at der paa en Gaard paa Fyn er meget bedre end paa en Gaard paa Lolland, vil han straks forsøge det, hvis en saadan Lovbestemmelse vedtages. Jeg tror derfor, at det er i alle Parter, baade i Arbejdsgivernes og Arbejdernes, velforstaaede Interesse, at den indgaaede Kontrakt skal overholdes fra begge Sider. Hvis en af Parterne da begaar et Kontraktbrud, indeholder Loven jo Bestemmelser om, hvad der da skal ske, thi saa kan Kontraktforholdet hæves. Men at man uden et saadant Kontraktbrud paa Grund af et eller andet Lune skulde kunne opsiges sin en Gang indgaaede Kontrakt med saa kort Varsel, vilde jeg finde i høj Grad uhyggeligt. Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i saa høj Grad talte om, at vi skulde kultivere disse fremmede Arbejdere, tror jeg, det vil blive en sørgelig Kultur, man vilde kunne tilvejebringe ved at skabe saa løse Forhold, at man vilde se dem som omvandrende Løsgængere gaa fra Sted til Sted og det maaske den meste Tid af Aaret, i Stedet for at arbejde. Ligeledes tror jeg ikke, det er rigtigt her at ville indføre faste Bestemmelser om Arbejdsløn og Arbejdstid. Det maa rette sig efter Forholdene paa de enkelte Egne. Der skal jo i Kontrakten indføres Bestemmelser i begge Tilfælde, saaledes at Arbejderne vide, hvad de have Ret til at kræve i Løn, og hvilken Arbejdstid de underkaste sig, og Loven indeholder jo ogsaa meget betryggende Bestemmelser med Hensyn til Boligforhold og Lønnens Udbetaling. Med Hensyn til den Bistand, de kunne kræve og vente af Øvrighederne i Tilfælde, hvor der opstaaer Arbejdskonflikter, forekommer det mig derfor ikke, at der i Øjeblikket er Anledning til at foretage videre.

At Tilsynsmændene skulde være det